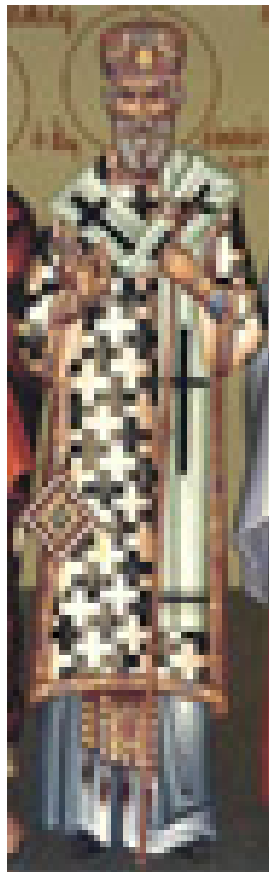

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

**Άγιος Αθανάσιος ο Νέος, ο Θαυματουργός
επίσκοπος Χριστιανουπόλεως**

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/1620/saint.aspx>
για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες
κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 04/12/2024 10:36:08

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 17 Μαΐου εκάστου έτους.

Ιερά Λείψανα: Τα Λείψανα του Αγίου βρίσκονται στη Μονή Προδρόμου Γορτυνίας.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Πέφευγεν ἔχθροῦ τοῦ βροτοκτόνου βέλη
Ὁ εὐλογητὸς καὶ μέγας Χριστοῦ λάτρης.
Ἄλτο ἄημα φαεσφόρον νῦν γε Ἀθανασίοιο.

Ὁ Ἅγιος Αθανάσιος γεννήθηκε στην Καρύταινα της Γορτυνίας περί το 1640 μ.Χ. (κατά άλλους στην Κέρκυρα το 1664 μ.Χ.) και το κοσμικό του όνομα ήταν Αναστάσιος Κορφηνός. Οι γονεῖς του ονομάζονταν Ανδρέας και Ευφροσύνη και είχαν ακόμη τρία τέκνα. Υποθέτουμε πως τα πρώτα γράμματα τα έμαθε στην γενέτειρά του και στην συνέχεια μάλλον φοίτησε στην περίφημη σχολή της μονῆς Φιλοσόφου και αργότερα, ως κληρικός, στην Κωνσταντινούπολη.

Όταν ο Αναστάσιος βρισκόταν σε ηλικία γάμου, οι γονεῖς του παρά την επιθυμία του να ακολουθήσει τη μοναχική πολιτεία, επέμεναν να τον νυμφεύσουν. Ο πατέρας του μάλιστα, χωρίς καν να έχει την σύμφωνη γνώμη του υιού του, τον αρραβώνιασε στην Πάτρα με την θυγατέρα ενός πλούσιου άρχοντος και στην συνέχεια τον έστειλε στο Ναύπλιο να προμηθευθεί τα γαμήλια πράγματα. Ο Αναστάσιος υπάκουσε στην πατρική εντολή και ξεκίνησε για το Ναύπλιο. Στον δρόμο του πέρασε και από το εκκλησάκι της Παναγίας στο Βιδόνη, κοντά στο χωριό Σύρνα και ζήτησε την θεία φώτιση.

Στο Ναύπλιο, αφού αγόρασε ότι έπρεπε, πήρε την μεγάλη απόφαση. Αναφέρεται πως την προηγούμενη νύχτα της προγραμματισμένης αναχωρήσεώς του για την Καρύταινα, ενώ βασανιζόταν από τους λογισμούς τι να πράξει, είδε στον ύπνο του την Παναγία μαζί με τον Τίμιο Πρόδρομο, η οποία αποκαλώντας τον με το όνομα που επρόκειτο να λάβει αργότερα ως μοναχός, του είπε, σύμφωνα με τα γραφόμενα του πρώτου βιογράφου του: «Σκεῦος ἐκλογῆς καὶ ὑπηρετήν τοῦ Υἱοῦ μου ἐπιθυμῶ νὰ γίνεις, Ἀθανάσιε. Ἀπέστειλε, λοιπόν, τοὺς δούλους σου μὲ τὰ νυμφικὰ ἱμάτια πρὸς τὸν πατέρα σου καὶ ἡ κόρη ἅς συζευχθεῖ ἄλλον ἄνδρα. Ἐσὺ δὲ νὰ πορευθεῖς στὴν Κωνσταντινούπολη, γιὰ νὰ λάβεις ὅτι ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου εὐδόκησε». Ἔτσι κι έγινε. Ο Αθανάσιος απέστειλε πίσω τους δούλους και αναχώρησε για την Κωνσταντινούπολη, όπου, αφού έγινε μοναχός με το όνομα Αθανάσιος, χειροτονήθηκε κατόπιν διάκονος και πρεσβύτερος.

Επί της πρώτης πατριαρχίας του Οικουμενικού Πατριάρχου Ιακώβου, ο Ἅγιος Αθανάσιος χειροτονείται Μητροπολίτης Χριστιανουπόλεως, υπέρτιμος και έξαρχος πάσης Αρκαδίας, σε διαδοχή του Μητροπολίτου Ευγενίου, που με βάση σωζόμενα έγγραφα αρχιεράτευσε στην εκκλησιαστική αυτή επαρχία από το 1645 μ.Χ. έως το 1673 μ.Χ. τουλάχιστον. Ως χρόνο της χειροτονίας του πρέπει να υποθέσουμε το αργότερο τα τέλη του 1680 μ.Χ. ή τις αρχές του 1681 μ.Χ., γιατί για πρώτη φορά απαντάται τον Απρίλιο αυτού του έτους, όταν υπογράφει ως μέλος της Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Κωνσταντινούπολη αφοριστικό γράμμα προς τον Μητροπολίτη Ευρίπου και Επίτροπο Μελενίκου.

Ως προς την έδρα της Μητροπόλεως, ο τίτλος «Χρφιστιανουπόλεως» οδηγεί στην Χριστιανούπολη, το σημερινό χωριό Χριστιάνοι. Ουσιαστική όμως έδρα της Μητροπόλεως πρέπει να θεωρήσουμε με ασφάλεια την πόλη της Κυπαρισσίας.

Η κατάσταση της επαρχίας του Αγίου ήταν οικονομικά, εκκλησιαστικά και ηθικά απελπιστική. Όσο υπήρχε στην Πελοπόννησο η Τουρκική κατάσταση, η θέση των Χριστιανών από οικονομική πλευρά ήταν δεινή. Η θρησκευτική κατάσταση, παρά την ευεργετική δράση των μοναχών του Λουσίου και της σχολής της μονής Φιλοσόφου και όποιων άλλων, δεν διέφερε και πολύ, τα δύσκολα εκείνα χρόνια, από την κατάσταση της υπόδουλης χώρας.

Ο Άγιος Αθανάσιος άρχισε αμέσως τον αγώνα προκειμένου να αντιμετωπίσει τα διάφορα προβλήματα και να βελτιώσει την κατάσταση. Πρώτο μέλημά του ήταν η εξεύρεση κατάλληλων νέων για τι ιερατικό αξίωμα. Προκειμένου να πετύχει τον στόχο του ο Άγιος σύστησε σχολεία για την στοιχειώδη λειτουργική και λοιπή εκπαίδευση των υποψηφίων και παράλληλα παραιτήθηκε από κάθε συνηθισμένη τότε οικονομική προσφορά, που δινόταν εκ μέρους τους στον Αρχιερέα για την συντήρηση του ιδίου και της Επισκοπής. Πιστεύοντας ο Άγιος πως η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι ο ιερός θεσμός, που διατηρεί την γνήσια πίστη στον Χριστό και ο συνεκτικός κρίκος, που ενώνει τους υπόδουλους Έλληνες και συντηρεί την εθνική συνείδηση και ακόμα πως οι εκκλησίες είναι το κέντρο αναφοράς και το σημείο συναντήσεως και κοινωνίας των δύστυχων Ελλήνων, φρόντισε για την επισκευή και συντήρησή τους, όσο βέβαια αυτό ήταν εφικτό και από οικονομικής πλευράς και από πλευράς χορηγήσεως αδείας από τους Τούρκους. Ο Άγιος ενδιαφέρθηκε και για τα μοναστήρια, τις ιερές αυτές εστίες της σωτηρίας, τα κέντρα φωτισμού και φιλανθρωπίας, που πρωτοστάτησαν στον αγώνα για την ελευθερία του υπόδουλου Γένους.

Προς το ποίμνιό του ο Άγιος Αθανάσιος στάθηκε αληθινός Επίσκοπος και μιμητής του Χριστού, που ενδιαφέρθηκε όχι μόνο για τους τόπους λατρείας, αλλά και για την διακονία του λαού του, προκειμένου να τον ανακουφίσει από τα καθημερινά δεινά της ζωής και της δουλειάς. Η αγάπη του προς τα ορφανά, τις χήρες, τους ανήμπορους γέροντες, τους διωκόμενους και αδικούμενους ήταν μοναδική.

Ο Τριαδικός Θεός παρέσχε στον Άγιο «μισθό» και τον αξίωσε ήδη από την επίγεια ζωή του αλλά και μετά την κοίμησή του να επιτελεί σημεία και θαύματα. Αναφέρεται πως, όταν ο Άγιος λειτουργούσε, την στιγμή που έβγαινε στην Ωραία Πύλη να πει το «Κύριε, Κύριε, επίβλεψον έξ ουρανοῦ καὶ ἴδε...», οι πιστοὶ έβλεπαν μπροστὰ στο στόμα του ένα φεγγοβόλο αστέρι.

Έτσι, αφού ποίμανε θεοφιλώς το ποίμνιό του και διακόνησε την Εκκλησία του Χριστού, ο Άγιος Αθανάσιος κοιμήθηκε μετά από ολιγοήμερη ασθένεια το 1707 μ.Χ. ή το 1708 μ.Χ. (κατά άλλους το 1735 μ.Χ.). Λίγα χρόνια αργότερα, μεταξύ των ετών 1710 - 1713 έγινε η εκταφή του και το ιερό λείψανο βρέθηκε στο μεγαλύτερο μέρος του αδιάλυτο και μυροβόλο.

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην, καὶ τιμώντας τὸ σῶμα σου, καὶ πανευλαβῶς προσκυνοῦντας τὴν μυρίπνοον Κάραν σου, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἰκέτευε Χριστὸν τὸν ἀγαθόν, καὶ ταῖς σαῖς θερμαῖς πρεσβείαις, τῶν κινδύνων σῶζε, ὦ ἅγιε Ἀθανάσιε. Ἔχων δὲ καὶ συμπρεσβευτήν, τὸν μέγαν Κυρίου Πρόδρομον, ἔσο ἀοράτως τῆς Μονῆς, φρουρὸς καὶ προπύργιον.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ δοξασθεὶς παρὰ Θεοῦ θαυμασίως, δι' εὐωδίας καὶ θαυμάτων ποικίλων, ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, Ἀθανάσιε, φάνηθι ταχύτατος, καὶ θερμὸς ἀντιλήπτωρ, τῶν δεινῶν λυτρούμενος, τοὺς πιστῶς σε τιμώντας, καὶ τοὺς τὰ λείψανα κατέχοντας τὰ σά, πρὸς μετανοίας ὁδὸν χειραγώγησον.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

